

Henk Jans

hedendaagse kunst

The road

The weed

The stones

ZOEKTOCHT

Henk Jans kon het tijdens zijn studie aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Kampen eigenlijk niet zo vinden. Hij ervoer in zijn studierichting 'Vrij Schilderen' in plaats van de veronderstelde vrijheid toch een soort van onuitgesproken dwang om abstract te werken. Niet dat hij iets op abstract tegen had, maar hij zocht iets wat hij toen nog geen naam kon geven; figuratief, zo nodig aangevuld met abstracte elementen.

Toen hij de opleiding verliet, volgde er een zoektocht. Hij maakte fantasielandschappelijke taferelen in dummy's en schilderde en tekende deze in oliepastel en olieverf. Hij merkte dat er vaak een pad, stenen en onkruidachtige begroeiing te zien was. Henk vond dat in zijn werk in kleur een wandelaar, een reiziger te zien moest zijn en bedacht omdat hij zelf zanger liedjesschrijver is; het silhouet van een man met een gitaar die van de toeschouwer af het beeld inloopt.

Zo moest het zijn. Een tafereel dat onderweg-zijn inhoudt; een tocht naar het onbekende, een zoeken naar, ja, naar wat?

richting

Het pad, metafoor voor levenspad, dat begrenzing aangeeft, maar ook richting. Je kunt er van afwijken, maar let op, verdwaal niet en zorg dat je weer terug kunt keren wanneer je dat wilt. Het steen dat, schijnbaar tijdloos, de eeuwen in zich draagt en vaste grond onder je voeten kan geven. Het onkruid, dat giftig en stekelig kan zijn, maar ook kleurig en fleurig en vlinders en insecten voedsel en een thuis biedt. Het zijn metaforen voor het leven in verschillende facetten. Daarin laat een overweldigende stortvloed van informatie, zoals (fake)nieuws, politieke, religieuze en andere maatschappelijke opvattingen zich gelden. Ook in de kunst, waar alles zo'n beetje kan en eigenlijk geen taboes meer bestaan, opent zich een universum aan mogelijkheden. Hierin zoekt Henk zijn eigen richting.

Het thema: *'The road The weed The stones'* is Henk Jans op het lijf geschreven. Binnen dit conceptuele kader maakt hij zijn werken.

The road The weed The stones January 27, 2020

Acryl/zand op linnen
60 cm x 50 cm

The road The weed The stones August 10, 2018

Acryl/zand op linnen
60 cm x 50 cm

'Hello Yellow Brick Road'

The road The weed The stones December 29, 2019

Acryl op doek

120 cm x 100 cm

'Quo Vadis?'

The road The weed The stones April 2019

Acryl op doek

120 cm x 100 cm

'Sommigen zeggen wel eens: "Hou toch eens op met die gitarist in je schilderijen". Maar ik kan hem nog niet missen. Zonder die eenzame reiziger zou het *'onderweg zijn'* voor mij niet voldoende worden verbeeld.

Anderen vinden weer dat ik wat moet variëren met de houding van de figuur. Ook dat doe ik niet. Ik wil dat het een icoon wordt, een soort logo. Zie je het silhouet van de gitarist, dan weet je meteen: die is uit het thema *'The road The weed The stones'*.

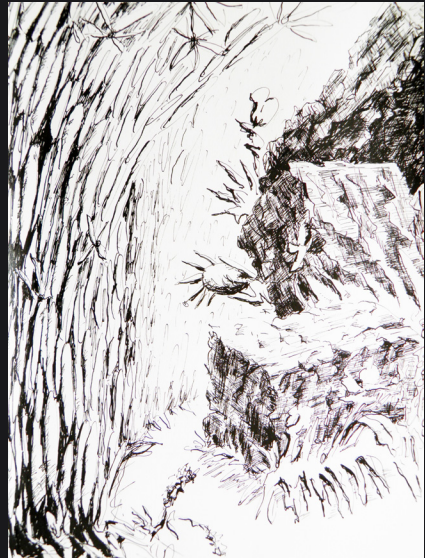

675 mm x 300 mm

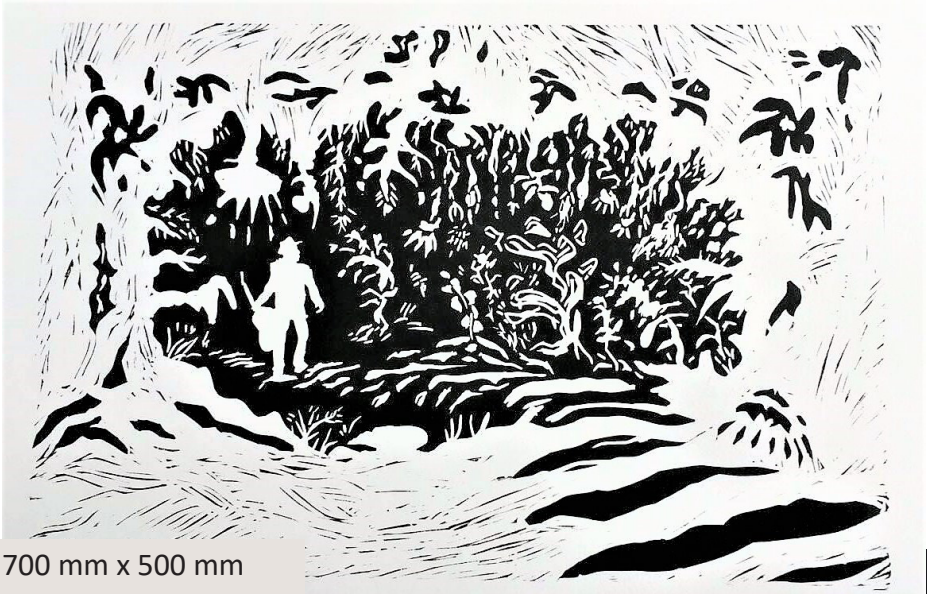
pentekeningen

148 mm x 200 mm

210 mm x 420 mm

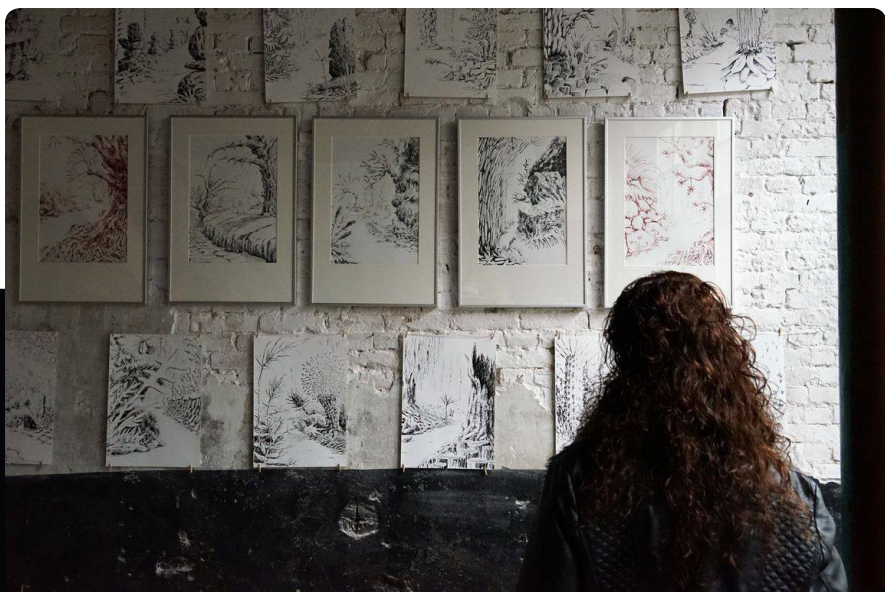

700 mm x 500 mm

160 mm x 160 mm

linsnedes

spiegel

Henk Jans kan nauwelijks een definitie van kunst geven. Kunst is een ongrijpbaar verschijnsel, zoals ook het leven in essentie een mysterie is. Maar het bestaat zoals, - of misschien juist omdat - wijzelf bestaan en het verbeeldt wat men vaak zo moeilijk in woorden kan vatten.

In zijn toespraak bij de opening van een expositie van *'The road The weed The stones'* zei cultuurfilosoof drs. Frank Huser het volgende over wat kunst kan betekenen en het werk van Henk Jans, dat als een spiegel van het leven is:

“We gebruiken kunst om onze ervaring, ons bewustzijn, te verbeelden - en er zo greep op te krijgen. Dat laatste is belangrijk, omdat het de alomtegenwoordigheid van kunst verklaart: kunst is geen grapje, of een vrijblijvend tussendoortje. Het helpt ons inzicht te krijgen in onszelf, in anderen. Kunst draagt bij aan ons zelfbewustzijn, en daarmee aan ons zelfbeeld en onze identiteit. Als we handelen, doen we dat op grond van een zelfbeeld, en van het beeld dat we van anderen hebben. Vandaar het immense belang voor mensen - altijd en overal - van kunst: kunst is de spiegel die we gebruiken om inzicht te krijgen in wie we zijn, en wie anderen zijn - niet op een abstracte, conceptuele of theoretische manier, maar via de verbeelding van de ervaring. Kunst is één van de vormen van zelfbewustzijn - zowel persoonlijk als gemeenschappelijk - waar we over beschikken. En het is de vorm van zelfbewustzijn die ons - omdat het een ervaring is - vaak het meest direct raakt. Daarom wil wie aan de macht is in een samenleving doorgaans de kunst graag controleren - omdat kunst het bewustzijn scherpt. Wie bang is voor kunst is bang voor het leven.

Met dat leven kom ik bij het hier geëxposeerde werk van Henk Jans. Wat de kunst van Henk Jans typeert is de verbeelding van dat leven, van het leven als een weg of als zoektocht zoals het leven voor iedereen is die het bewust beleeft. Niet alleen in zijn schilderkunst, maar ook in zijn liedkunst.

De bijna hardnekkige constante die Henks werk typeert, ‘The road, The weed, The stones’, vormen zijn spiegel van zijn leven. Ik citeer graag Henk als hij schrijft dat deze min of meer poëtische titel, dit leidmotiv, hem richting geeft in de huidige tijdgeest en, zo voeg ik er graag aan toe, rust en regelmaat en daarmee overzicht. Zijn werk ademt de regelmaat van het ritme en de rust van de eenvoud. Waarmee het niet persé eenvoudig is, eerder van een ogenschijnlijke of bedrieglijke eenvoud. Henks werk geeft ons reden om te verbeelden en te bedenken wat zijn werk doet bij ons, de kijker.”

autobiografie

In de autobiografie 'KUNST de zin van het zinloze' beschrijft Henk Jans zijn levensloop aan de hand van zijn creatieve processen. Geïllustreerd met vele schilderijen, tekeningen en foto's lees je hoe hij na een diep dal weer opkrabbelt en zingeving zoekt, met name in het verschijnsel 'kunst'. Het is een verhaal van zelfreflectie en uiteindelijk zelfacceptatie.

Aan bod komen onder meer zijn periode als wachtmeester bij de Rijkspolitie, gevolgd door de kunstacademie, een opname in de psychiatrische afdeling van een ziekenhuis en de teleurstelling die hij bij zijn ouders voelde, die hem wanhopig orthodox-gereformeerd probeerden op te voeden.

Op pagina 15 van deze brochure is een passage uit het boek te lezen. Je kunt het verkrijgen via www.boekenbestellen.nl (vervolgens 'Henk Jans' in het zoekvak invullen) of in de reguliere boekhandel.

Het leren accepteren van jezelf zodat je zult worden wie je bent, ondanks teleurstellingen die dat met zich meebrengt, is vaak een eenzame strijd. “Hij is helemaal zichzelf”, hoor je wel eens iemand zeggen. Maar wie zou hij anders moeten zijn? Toen ik mij vroeger de held van het verhaal waande was ik volgens mij volkomen mijzelf. Ik was de jongen die dat graag wilde zijn en dat maakte onderdeel uit van mijn ‘zichzelf zijn’. Ik begrijp de bedoeling van de uitspraak wel, maar het heeft me wel eens verward. Ben ik mijzelf niet? Maar wie ben ik dan wel? En wie bepaald dat?

*de koene ridder van de fantasie
heft slechts zijn zwaard
en er heerst vrede en gerechtigheid*

maar

*de kabouter van de realiteit
komt voorzichtig uit zijn holletje
en voelt met zijn hand
of het nu eindelijk al eens
droog is*

The road
The weed
The stones

Meer informatie of een werk aanschaffen?

Mail naar info@henkjans.nl
Zie ook www.henkjans.nl